

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ – Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

1. Έορτή τῶν Χριστουγέννων σήμερα, ἀδελφοί χριστιανοί, Γορτύνιοι καί Μεγαλοπολίτες. Έορτάζουμε τό δόγμα τῆς πίστεως μας ὅτι ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος, πραγματικά ἄνθρωπος μέ σάρκα μέ κόκκαλα μέ αἷμα καί καρδιά. Ἄνθρωπος κατά πάντα ὅμοιος μέ μᾶς, ἐκτός βέβαια ἀπό τήν ἁμαρτία. Ἡ ἑορτή αὐτή εἶναι πολύ μεγάλη, εἶναι μητέρα τῶν ἑορτῶν, γιατί ἀπ' αὐτήν προῆλθαν οἱ ἄλλες ἑορτές, ἡ βάπτισις, ἡ σταύρωσις, ἡ ἀνάστασις καί ἡ ἀνάληψις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό καί τήν εἶπαν μητέρα, «μητρόπολη» τῶν ἑορτῶν.

Μέ τήν ἑορτή αὐτή βλέπουμε τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού πρῶτα στόν οὐρανό εἶχε μόνο θεία φύση, τώρα μέ τήν σάρκωσή Του νά ἔχει καί ἀνθρώπινη φύση. Εἶναι καί Θεός καί ἄνθρωπος. Τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος. «Θεάνθρωπος» μέ μία λέξι. Ὡστε λοιπόν μέ τά Χριστούγεννα ἔχουμε ἐνωμένες τίς δύο φύσεις, τήν θεία καί τήν ἀνθρώπινη. Αὐτός ἀκριβῶς, χριστιανοί μου, εἶναι ὁ σκοπός τῆς σάρκωσις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό νά ἐνωθεῖ ἡ φύση μας μέ τήν θεία φύση. «Θέωσις» τό λέμε αὐτό. Αὐτός ἦταν ἀπό τήν ἀρχή ὁ σκοπός γιά τόν ὅποιο ὁ Θεός ἔκανε τόν ἄνθρωπο: Τό νά θεωθεῖ.

2. Ἀλλά θά ρωτήσετε: Εἶναι δυνατόν ἡ φύση μας νά ἐνωθεῖ μέ τήν θεία φύση; Καί βεβαίως εἶναι δυνατόν, γιατί μέ τά Χριστούγεννα βλέπουμε πραγματικά τήν θεία φύση ἐνωμένη μέ τήν ἀνθρώπινη φύση. Καί στό ἐρώτημα, γιατί σαρκώθηκε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἀπαντοῦμε ὅτι σαρκώθηκε γιά νά δείξει στόν ἄνθρωπο τόν δρόμο πρός τήν θέωσις. Ὡστε, καί ἂν δέν ἁμάρταναν οἱ πρωτόπλαστοι, θά σαρκωνόταν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, γιά νά δηλώσει στόν ἄνθρωπο τήν δυνατότητα τῆς θέωσής του καί τόν τρόπο πῶς πετυχαίνεται αὐτή.

3. Πολύ μεγάλο τό γεγονός πού ἑορτάζουμε μέ τά Χριστούγεννα, ἀδελφοί μου χριστιανοί. Μεγάλο καί φοβερό! Γι' αὐτό, γιά νά μή «τρομάξει» ἡ ἀνθρωπότητα ἀπό τό γεγονός αὐτό, ὅτι δηλαδή ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος, προλαμβάνει ἡ Παλαιά Διαθήκη καί παρουσιάζει Θεό ἄνθρωπο, ἄνθρωπο μέ σῶμα. Ναι! Σᾶς ἀναφέρω ἕνα μόνο λόγο τοῦ Ἰώβ. Ὁ Ἰώβ, μιλῶντας κάπου γιά τόν Θεό, λέγει: «Ποιός θά μοῦ δώσει τήν σάρκα Του νά τοῦ τήν φάω;». Τί λές ἄνθρωπε; Ἐχει σάρκα ὁ Θεός; Ὁ Θεός εἶναι πνεῦμα. Ἀλλά φωτίστηκε, ἀδελφοί μου, ἀπό τόν Θεό ὁ Ἰώβ καί εἶδε μελλοντικά τόν Θεό σαρκούμενο καί τόν ἄκουσε νά λέγει: «*Λάβετε φάγετε τοῦτό μου ἐστί τό Σῶμά μου*». Ὁ Ἰώβ λοιπόν, στήν Παλαιά Διαθήκη ἀκόμη, θέλει νά «κοινωνήσει» καί λέγει: «Ποιός θά μοῦ δώσει τήν σάρκα Του νά τοῦ τήν φάω;». «*Τίς ἂν δώῃ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐμπλησθῆναι*;», λέγει τό κείμενο (Ἰώβ 31,31). Καί στήν Παλαιά Διαθήκη ἀκόμη παρουσιάζεται Θεός μέ σάρκα. Καί κατά τήν εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, χριστιανοί μου, εἴμαστε πλασμένοι *κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν*. Γιατί, κάνω ἕνα ἐρώτημα: Πῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι εἰκόνα Θεοῦ, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος ἔχει σῶμα, ὁ δέ Θεός δέν ἔχει σῶμα; Καί μήν μοῦ πεῖτε ὅτι τό *κατ' εἰκόνα Θεοῦ* εἶναι στήν ψυχή μόνο τοῦ ἀνθρώπου καί ὄχι στό σῶμα. Ὁχι! Ὅπως μᾶς λέγουν οἱ ἅγιοι πατέρες, εἶναι καί στό σῶμα! Στήν προπεπτωκυῖα βέβαια κατάστασή του. Τό *κατ' εἰκόνα Θεοῦ* εἶναι στόν ὅλο ἄνθρωπο, ὅπως βγήκε ἀπό τά χέρια τοῦ δημιουργοῦ του. Γιά νά ποῦμε λοιπόν ἀκριβῶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος *κατ' εἰκόνα Θεοῦ*, πρέπει νά βροῦμε Θεό μέ σῶμα! Καί αὐτός ὁ Θεός, *κατ' εἰκόνα τοῦ Ὁποίου* εἴμαστε πλασμένοι, Θεός μέ σῶμα, εἶναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Ἐτσι αὐτό πού λέμε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος κατά τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, εἶναι καλύτερα νά τό λέμε, ὅπως μᾶς λέγουν οἱ ἅγιοι Πατέρες μας, ὅτι εἶναι πλασμένος κατά τήν εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό καί λέγει ἡ Παλαιά Διαθήκη: «*Ἐποίησεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν*». Προσοχή! Στό χωρίο αὐτό ἀναφέρονται δύο πρόσωπα Θεοῦ. Ὁ Θεός ἔκανε τόν ἄνθρωπο κατά τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Καί ἐρωτοῦμε: Κατά τήν εἰκόνα ποίου Θεοῦ, ὁ Θεός ἔκανε τόν ἄνθρωπο; Ἡ ἀπάντησις εἶναι: Ὁ Θεός ἔκανε τόν ἄνθρωπο κατά τήν εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ Του, πού ἐπρόκειτο νά ἐνανθρωπήσει!

Ἄς τιμήσωμε, ἀγαπητοί μου, τήν ὑψηλή μας ἀξία γιά τήν ὁποία εἴμαστε πλασμένοι καί ἄς δοξάσωμε τόν εὐλογημένο μας Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, πού σαρκώθηκε γιά τήν δική μας δόξα.

Χρόνια σας πολλά.

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας